אי אפשי בתקנת חכמים כגון זו שומעין לו

מאי כגון זו כדרב הונא אמר רב 6דאמר רב

הונא אמר רב ייכולה אשה שתאמר לבעלה

איני ניזונית ואיני עושה רבא אמר אמו ידה

מי לא קניא ליה לבעל אלא גימה וידה באין

כאחד יהכא נמי גימה וחצרה באין כאחד אמר

ליה רבינא לרב אשי רבא יד דאשה קא קשיא

ליה נהי דקני ליה למעשה ידיה ידה גופה מי

קני ליה אמר לי' רבא יד דעבד קא קשיא לי'

למ"ד סיבשמר על ידי עצמו יד עבד כיד רבו

דמיא אלא גמו וידו באין כאחד ה"ג גימה

וחצירה באין כאחד ההוא שכיב מרע דכתב

לה גיטא לדביתהו בהדי פניא דמעלי שבתא

ולא הספיק למיתביה לה למחר תקף ליה

עלמא אתו לקמיה דרבא אמר להו זילו אמרו

ליה ליקניה ניהלה לההוא דוכתא דיתיב ביה

גיטא ותיזל איהי ותיחוד ותפתח ותחזיק ביה

ידתנן הנעל גדר פרץ כל שהוא הרי זו חזקה □

אמר ליה רב עיליש לרבא מה שקנתה אשה

קנה בעלה 9 איכסיף לסוף איגלי מילתא

דארוםה הואי יאמר רבא יאם אמרו בנשואה

יאמרו באָרוסה הדר אמר רבא לא שנא

ארוסה ולא שנא נשואה גימה וחצירה באין

כאחד והא אמרה רבא מעיקרא כי אמרה

רבא אהאי מעשה אמרה: והיא בתוך ביתה:

אמר עולא ∘ יוהוא שעומדת בצד ביתה סאמר

יובצד חצרה ר' אושעיא אמר אפילו היא

במבריא וחצרה בציפורי היא בציפורי וחצרה

במבריא מגורש' והא היא בתוך ביתה ובתוך

חצרה קתני ה"ק והיא כמי שבתוך ביתה

והיא כמי שבתוך חצרה דכיון דחצר משתמרת

לדעתה היא מתגרשת לימא בהא קמיפלגי

דמר סבר יחצר משום ידה אתרבאי ומר סבר

חצר משום שליחות אתרבאי לא דכולי עלמא

"חצר משום ידה איתרבאי מר סבר כידה מה

ידה בסמוכה אף חצרה בסמוכה ואידך אי

מה ידה בדבוקה אף חצרה בדבוקה אלא

כידה מה ידה משתמרת לדעתה "אף חצרה

המשתמרת לדעתה לאפוקי חצר המשתמרת

שלא לדעתה ההוא גברא דורק לה גימא

לדביתָהו הוה קיימא בחצר יאזל גימא נפל

בפיסלא אמר רב יוסף הזינן אי הויא ארבע

אָמות על ארבע אמות פלג ליה רשותא

לנפשיה ואי לא חדא רשותא היא במאי

עסקינן אילימא בחצר דידה כי הוי ד' אמות

מאי הוי אלא בחצר דידיה כי לא הוי ארבע

אמות מאי הוי לא צריכא יידאושלה מקום

שם

נימא בחלר דידה. דאשה: כי הוי ארבע אמות מאי הוי. הרי שניהם

שלה: דאושלה מקום. בחלרו לקנות בו גע: דאושלה. השאילה:

ב) הלושין כב:], ג) ב"ב

מב., ד) לעיל כט:, ה) ב"מ יא:, ו) לשיל כט , ש) כי מ יא:, ו) לייל או בצד, ו) [לעיל כא. ביימ י:],

ת) [גירסת הערוך ערך

גלדר איגנדר גיטא וכן העתיק רש"י נשבת פ. ד"ה

כרשות גיטין וכו' איגנדר גיטא], ט) [לקמן עט.], י) [קידושין כו.], יא) בכי"ל

לפנינו

יב) [וע"ע תוס' עירובין עא.

ד"ה ומקני ותוס' ב"ב קנו:

ד"ה קונין ומוס׳ בילה יו. ד"ה מאי טעמא], יג) לעיל כד. ולקמן עח., יד) אף

דאינה נחרא שם ח"ח

וונתם לתומ׳ שם, ו צנ"י הגהות ר"י

ומלפה איתן, טו) (דפירקין ה"א), טו) חיבת ופירותיהן ליתא בדפו"ר ובתוס"

הרא"ש. ועי מהרש"א.

מוסף רש"י

חכמים. שתיקנו לטובתי

פג.). מאי כגון זו. כאיו

תקנת חכמים היו מדברים בבהמ"ד שעליה אמר רבא כל האומר אי אפשי בתקנת

אפשי

ואינה טובה לי

ה א מיי׳ פי״ט מהלכות מלוה ולוה הלכה ו: ז ב מיי פייצ מהלכות איטות הלכה ד סמג עשין מח טוש"ע אה"ע סימן סט סעיף ד וסימן פ

סעיף טו בהג"ה וסי׳ פא מעיף א בהג"ה: ז ג מיי פ"ה מהל גירושין הלכה א סמג עשין נ טוש"ע אה"ע סי

קלט סעיף א: ח ד מיי׳ פ״ה מהלכות עבדים הלכה ג סמג עשין פו טוש"ע י"ד סי

רסו סעיף מא: מ ה מיי פ"א מהלכות מכירה הלכה ח סמג עשין פג טוש"ע ח"מ סי שנ טושיש ווית סיי קלב סעיף א: יי פכ"ג מהל' אישות הלכה א סמג עשין מח טוש"ע אה"ע סימן לב סעיף א וסעיף ג וסעיף ז

וסימן סט סעיף ז:
יא ז מיי פ״ה מהלכות
גירושין הל' ב סמג עשין נ טוש"ע אה"ע סיתן קלט סעיף א ב: קלט סעיף א ב: יב ח מיי' פי"ו מהלי אבידה הלכה י [ופ"א מהלי גירושין הלכה גן: "ג ט מיי׳ פ״ה מהלכות גירושיו הלכה ב ו סמג עשין ג טוש"ע אה"ע סי" קלט סעיף א: יד י כ ל מ מיי שם

הלכה ט :סעיף יא

גליון הש"ם

גמ' איכסיף למוף איגלאי. עי לעיל דף כט ע"ב ב"מ דף לו ע"ל ע"ל דף ככ ע"ל: שם והוא שעומדת בצד ביתה. עי עירובין דף לג ע"ב תד"ה אשה: תוד"ה ידה כו' וי"ל כיון דקנוי לו לפירי. עיין כתובות דף מז ע"ב תוד"ה זמנין בסה"ד:

פסקי רי"ד אשה קנה בעלה פי׳ שכל נכסי האשה קנויין לו לבעל הפירות וכיון שפירות החצר הוא של בעל מה כח יש לאשה באותו חצר שיקנה לה . הגט: אמר רב׳ אטו ידה מי לא קנייה ליה לבעל אלא גיטא וידה באין כאחד הכי נמי גיטא וחצרה באין כאחד א״ל רבינא לרב אש רב׳ יד האשה קא קשה ליה נהי דקני ליה למעשה ידיה גופא מי קנייא ליה פי׳ דוקא מעשה ידיה הן שלו אבל גוף היד אינה שלו שיעשה הבעל בה כל תשמיש שהוא רוצה כ"א מעשה ידיה שהז . קצובים כדתנן בכתובות (סד:) ומה היא עושה לו משקל ה' סלעים וכו' לעשות לו יותר מן השיעור . או אם רוצה שתעשה לו לחפור בשדהו וכיוצא בו אינו רשאי שאין כל שמוש היד קנוי לו לפיכך הוי גט אבל חצרה כל השמוש שלה הוא של בעל כל זמן שהיא תחתיו ואין האשה רשאית להשתמש בה כלל

ידה גופיה מי קניא ליה. וא"ת חלרה נמי לא קניא ליה גופיה אלא פירי " וי"ל כיון דקנוי לו לפירא הוי כאילו קנוי לו גוף החלר אבל מעשה ידיה מעלמא קאתו א ועוד דחצר קנוי לו בעל כרחה של אשה אבל ידיה אינם קנויים לו על כרחה דיכולה היא לומר איני

ניזונים ואיני נוושה: ותיזיל איהי ותיחוד ותפתח. פירש רש"י לפי שהגט אסור לטלטל ולמוסרו לה אף על גב דבתוספתאים בפרק משילין תניא אין מגרשין בשבת בשכיב מרע הקילו דלא תפול קמי יבם ולהכי בפ׳ משיליו (בינה דף לו:) קתני אין מקדשין ולא קתני אין מגרשין כמו בתוספתא משום לשכיב מרע שרי לגרשים ולא הוי כמו טלי גיטיך מעל גבי קרקע גיט דכיון שהגט בא מרשות הבעל לרשותה הוי כאילו נתנו לה: מה שקנתה אשה קנה בעלה. וא"ת והא אמרינן בחזקת הבתים (ב״ב דף נא:) במתנה™ קנתה ואין הבעל אוכל פירות ואור"י דהכא איירי בשאלה ה דלא אלימא כמו מתנה י ובמתנה דוקא אמרי׳ קנתה ואין הבעל אוכל פירות ור"ת מפרש דאע"ג דבמתנה אין הבעל אוכל פירות כיון דאם מכרה ונתנה אינו קיים כדאמרי׳ בחזקת הבתים (שם)יד) חשיב כאילו הוי דבעל ואינה יכולה לקנות על ידו מה שבתוכו ואין תלוי באכילת פירות ד ותדע דהא שני לעיל בכותב לה דין ודברים אין לי בנכסייך ואע"ג דאכתי הבעל אוכל פירות כדאמרי׳ בהכותב ח (כתובות דף פג.) אלא הואיל ואם מכרה ונתנה קיים כדתנן בהכותב חשיב ליה חלרה ואור"י דאין ראיה דאיכא לאוקומי בכותב לה דין ודברים אין לי בנכסייך ובפירותיהן " כדפי׳ לעיל וכן לריך לומר בחזקת הבתים (ב"ב מט.) גבי אין לאיש חוקה בנכסי אשתו כגון שכתב לה ובפירותיהם ואע"ג דלא קאמר ליה גמרא הכי הכא נמי לעיל ועוד דבירושלמישוי משמע בהדיא דבפירות חליא מילחא דפריך התם גגה וחלרה אינן משועבדים לאיש

אין לי בנכסייך שי ובפירותיהן: והוא שעומרת בצד ביתה. נפ״ק דבבא מליעא (דף יב.) אמרי דוקא בגט דחוב הוא לה בעינן שתהא עומדת בלד ביתה ולא במליאה':

לאכילת פירות ומשני רבי יוחנן בשם

רבי ינאי עד שיכתוב לה דין ודברים

פליג רשותא לנפשיה. וקשה לר״י לבפ' המוליא יין (שבת דף פ.) ובחזקת הבתים (ב"ב נו.) גבי המוליא מרשות לרשות חמר רבה והוח שיש חיוב חטאת ביניהם אבל כרמלית לא אביי אמר אפילו כרמלית אבל פיסלא לא רבא אמר אפי׳ פיסלא ואזדא רבא לטעמיה דאמר רבא רשות שבת כרשו׳ גיטין פירוש ובגיטין חשיב פיסלא רשות

דחד מקום מושלי אינשי תרי מקומות לא בפני עלמו כדאמרינן הכא והשתא מושלי אינשִי לולא אמרן אלא דלא גבוה דהא פיסלא הוי ממש כרמלית דלא עשרה אבל גבוה עשרה אע"ג דלא הוי גבוה עשרה ובגבוה שלשה איירי דאי ארבע אמות מולא אמרן אלא דלית ליה לאו הכי הוי כלבוד וגם מסתמא הוי רחב ארבעה דאם לא כן לא היה דבר חשוב בפני עלמו יא אם כן אמאי קאמר אביי אבל פיסלא לא ויש לומר דיש לחלק בין כרמלית גמור לכרמלית המיטלטליב: אמהום סמקוס בלא רשותו והילכך לא יהא גט א"ל רבא יד דעבד קא קשה ליה למ"ד בשטר ע"י עצמו יד עבד כיד רבו דמיא אלא גיטו וידו באין כא יוא גם אר דו דבר יו דכבר קא קשה לייה לכדו בשטו פי פנטה יו כבר כיו ביו דבר יו היא אנא גיטה ויהו באין כא הרג נפי הרא נפי גיטה וחצרה אין כאדה ; וההוא נברא דורק גיטא לדביתהו הוה קיימא בחצר אינגדר ואול גיטא נפל בפסלא פני בפסל שלו א"ר יוסף חזינן אי הוי ד' אמות מאי הוה 6) אלא בחצר דידיה כי לא הוי ד' אמות מאי הוי לא צריכא דאושלא מקום דחד מקום מושלי אינשי שני מקומות לא מושלי אינשי ולא אמרן אלא דלא גבוה מ' הוי לא צרכא דאושלא מקום דחד מקום מושלי אינשי שני מקומות לא מושלי אינשי ולא אמרון אלא דלא גבוה ז' אבל גבוה ז' אבל גבוה נוע"ג דלא הוי ד' אמות): ההוא ש"מ דכתב גיטא לדביתהו אפניא דמעלי שבתא ולא אספיק למיתביה ניהלה למחר תקף ליה עלמא. פ" וחויה ירא פן ימות וחזקק ליבם ואסור לטלטל הגט בשבת ולמוסרו לה: אתי לקמיה דרבא אמר להו ליקנייה לה להאי דוכתא דיתיב בה גיטא ותיתי ותיחוד ותפתח באפיה כי היכי דתתחזיק ביה דתנן נעל גדר פרץ כל שהוא הרי זו חזקה פי אמר רבא שיקנה הבעל לאשה אותו המקום שהגט מונח שם ע"י חזקה נע" הדקה שבקנין אסור להקנות בשבת אלא יאמר לה מקום פלוני יהא שלך במתנה והחזיקי בו ותקני אותו והיא תחזיק ותקנה אותו המקום וכיון שהגט מונח שם הוה ליה כמקנה לה הגט והחצר ביחד ורבא לטעמיה דאמרי לעיל (כא.) בהמביא אמר רבא כתב לה גט ונתנו בחצרו וכתב לה שטר מתנה עליה קנאתו ומתגרשת בו דגיטו וחצירו באין לה כאחד.

אי אפשי בסקנם חלמים לגון זו. אמילתא אחריתי אמרה רבא: שומעין לו. הואיל והתקנה לצורכו נעשית יכול לומר כלום עשו אלא להנאתי אני אי אפשי בהנאה זו: מאי כגון זו. אהייא אמרה רבה: איני ניוונים. משל בעלי: ואיני עושה. לו מלאכה דכי

תקון רבנן מזוני להנאתה תקון זמנין דלא ספקה במעשה ידיה ואחר כך תקנו מעשה ידיה לבעלה משום חיבה הלכך יכולה לומר אי אפשי: רצא אמר. לעולם בדלא כתב לה דין ודברים ודקשיא לך מה שקנתה אשה קנה בעלה: אטו ידה מי לא קניא ליה לבעל כו'. ולקמיה פריך מאי היא: גיטה וידה בחין כחחד. על ידי הגט בחה ידה לה עם נתינתו: אמר ליה רבינא לרב אשי רבא. דקשיא ליה לעיל אטו ידה מי לא קניא ליה לבעל: יד אשה קשית ליה. בתמיה: נהי דקנית ליה למעשה ידיה. אבל גופא מי קני ליה וכיון דגופא לא קני ליה מכי יהב גיטא לידה נפק לה גט מרשומיה ולא משום דגיטה וידה באין כאחד הלכך גבי חלר דקניא ליה היכי מיגרשא: יד דעבד קשית ליה. שגופו הנוי ומהבל שחרורו בעלמו: למאן דאמר. בהאשה נהנית (קדושין דף כב:) שהעבד קונה עלמו בשטר שיחרור: על ידי עלמו. כלומר בקבלת עלמו: מקף ליה עלמא. והיה ירא פן ימות וחזקק ליבם ואסור לטלטל גט בשבת ולמוסרו לה: **לקנייה**. הבעל לדוכתא דמחית ביה גיטא לאשה בחוקה דקרקע נקנה בחזקה: ומיחוד ומפחת. תסגור דלת החדר שיקנה לה לשום חזקה: דמנן נעל. דלת או גדר פרלה או פרץ גדר כל שהוא: הרי זו חוקה. לקנות שאין המוכר יכול לחזור בו דהשתא קא יהיב לה חצר וגיטה בתוכו ותנן" נכסים שאין להם אחריות נקנין עם נכסים שיש להן אחריות בכסף בשטר ובחוקה: אם אמרו בנשואה. שהבעל יזכה בנכסים יאמרו בארוסה. והך מילתא דרבא אתמר מקמי ההיא דאמר רבא לעיל גיטה וחלרה באין

כדמפרש ואזיל: והא אמרה רבא.

לעיל ואמאי איכסיף כי פרכה רב

עיליש להא מילתא: ומשנינן מעיקרא

נמי כי אמרה רבא. לההוא תירולא

דלעיל אהאי מעשה אמרה בתר דהדר

סברה ואמר דגיטה וידה באין כאחד:

הכי גרסינן מעיקרא כי אמרה רבא

אהאי מעשה אמרה: כמי שבחוך

ביתה. כאילו היא בתוך ביתה ומאי

היא דבעי׳ דתיהוי חלרה משתמרת

לדעתה כלומר על פיה ועל לוויה

לאפוקי הא דאמרי׳ בפרקין לקמן

(דף עח.) נתן גט ביד עבדה ניעור אינו

גט דהויא לה חלר המשתמרת שלא

לדעתה שהוא משמר עלמו מדעתו:

משום ידה אתרבאי. הלכך סמוכה לה בעינן דומיא דידה: נפל בפיסלא.

על גבי חתיכת עץ: פליג רשותא

לנפשיה. ואינו בטל לגבי חלר ואינה

מגורשת ולקמיה פריך היכי דמי: אי

סב

חכמים כגון זאת התקנה שאנו מדברים בה, שומעין לו (רשב"ם ב"ב מט.). כדרב הונא. אמונות שתיקנו לאשה תחת מעשה ידיה ואי אמרה אי אפשי בתחנה זו שתיחנו חכמים לטובתי, שמשו זכני להו זמנין דלה ספקי להו יייניות במעשה ידיהן מוטת במנשט ידיהן ימיקנו בהן מזונות ומעשה דיהן לבעל, אני איני לריכה לכד. מעוננת אני ואי אמשי לטשות מלאכה, אמצא לי מזונות או יש לי אומנות יקרה יתר על כדי מזונותי יקר. ימל פני כוי כ (כתובות פג.). ניזונת. משלך, עושה. לך כלום אלא לעלמי (שם נח:). בשטר על ידי עצמו. שיקבלנו הוא (קדושין כב:). נעל. עשה דלת, גדר. או גדר כאחד דבתר הכי הדר ביה רבא ואמר לא שנא ארוסה ולא שנא נשואה כו׳ זומה, פרץ. פירנה כדי

## מוסף תוספות

שיכנס בה, הרי זו חזקה.

(רשב"ם ב"ב מב.). חצר משום ידה אתרבאי. זכתיכ ונתן כידה, וידה

במדבר כא) ויקח את כל

ללו מידו (ב״מי:). משום

מא) ושלח חלמד שהאיש עושה שליח, ושלחה מלמד

שהאשה עושה שליח, אתרבאי נמי חלרה דהויא

לה כשלוחה (ב"מ י:).

רשותה משמע

דברשות

שליחות

חזור זה בזה, כיון

חבירו החזיק

אתרבאי.

(קלושין

רחמנה שליחות כדתניה (קדושין

א. [ו]אינם בעין, דלא שייך למימר שיזכה בגוף הידים. תוס' כתובות מז ע"ב סוד"ה זימנין. ב. לפי שנראה כקונה קנין. מוס' ציצה לו ע"ב סוד"ה והא תלוה: [ד]גט מקצה ליה נדמי לתחרע דעודתע לספרא יר. דלעיל בפ׳ הנזקין. מוס׳ הכח"ם, ותיקשי לך גופא

יעובדא היאך היתירו לו לגרש. רשנ״ה. ג. [ד]לא אמר כלום דבעינן ונתן (רש״י לקמן עח ע״א) הא אידי ואידי לא עביד בעל מעשה בגט בעידנא דוכיא ביה איתתא אלא מחמת מעשה דעבידא בה איתתא ברשות הבעל זכיא ביה, ומה לי בחזקה ומה לי בהגבהה וייל. שיע"ק. T. הנותן מתנה לאשתו. מוס' הלח"ש. ה. שלא היה נותן לה הבעל מקום הגט אלא משאיל. מוס' כ"כ גו'; ועיין רשכ"א. 1. משום דלא הויא בעין יפה. מוס' הלח"ש. 1. דהא רבא סבר כריש לקיש דקנין פירות לאו כקנין הגוף דמי ואפילו יש לבעל פירות אינו מפקיע כח האשה שהגוף שלה ומתגרשת שפיר, אלא בהא תליא מילתא דלא מיקרי חצרה לענין זכיה אלא כשמוכרת ונותנת קיים. מוס' כ"כ שם. ח. [ד]יש לבעל פירות עד שיכתוב לה ובפירותיהן. מוס' כ"ע שם. ט. ומשמע מדפריך מפירות דבפירות הדבר תלוי ולא במה שאינה יכולה למכור. מוס' כ"ג שם, וע" מהכש"ל. '. [דאף] דבעינן משתמרת דאין דעת אחרת מקנה אותה. מוס' כ"מ ינ., ועיין מלול הרועים. "א. דלא אשכחן רשות בפני עצמו שהוא חשוב בפחות מארבעה, ועמוד גבוה ג' ורחב ד' ברשות הרבים הוי כרמלית. מוס' צ"ב נו. יב. [דפיסלא] הואיל וקטן הוא כל כך ומטלטל, לא חשיבא לאביי להפסיק בין ב׳ רשויות ככרמלית. תוס׳ נ״נ שס.

והוא בתוך ביתה אמר עולא והיא שעומדת בתוך ביתה או בתוך חצרה ור' הושעיא אמר אפילו היא בטבריה וחצרה בציפורי וחצרה בטבריה והא היא בתוך חצרה הושעיא אמר אפילו היא פטבריה וחצרה בציפורי וחצרה בטבריה והא היא בתוך חצרה דוכות הוא לה זכין לאדם שלא בפניו גבי מתנה דוכות הוא לה זכין לאדם שלא בפניו לבי מתנה דוכות הוא לה זכין לאדם שלא בפניו לבי